

Отже, в Україні наявні всі сприятливі чинники: м'який помірний клімат, родючі ґрунти, достатня вологість, природні ресурси (паливні, рудні та нерудні), висококваліфіковані трудові ресурси, і тому, для ефективної господарської діяльності необхідно лише раціональне їх поєднання, орієнтація на зарубіжний досвід та міжнародна співпраця. Пріоритетною є особливо тісна співпраця з країнами ЄС, бо вони є сусідами першого та другого порядку України, що зменшує транспортні витрати. Також схожі кліматично-ресурсні потенціали та діяльність євро регіонів ще більш зв'язує прикордонні промислові регіони в єдину виробничу систему.

Для України є пріоритетним тісне співробітництво з країнами Євросоюзу та подальша інтеграція до європейського економічного простору, оскільки такий напрямок є більш перспективним та стимулюючим до розвитку.

Трофимова В. О.
ХІ ДВНЗ «УБС»

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РІШЕННЯ ПРО ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄВРОСОЮЗУ

Актуальність питання обумовлена тим, що в сучасному світі відбулися серйозні зміни, викликані процесами глобалізації. Україна, як і будь-яка інша країна, є учасником цього об'єктивного процесу. І, хоча зазвичай під глобалізацією розуміють лише об'єднання економік, тобто економічну інтеграцію, насправді вона являє собою процес всесвітнього економічного, політичного, культурного і релігійного об'єднання націй, що накладає свій відбиток на зовнішню та внутрішню політику країн.

У глобалізації є противники – антиглобалісти, оскільки не всім народам глобалізація, що ґрунтується на фритредерстві принесла багатство. Яскраво про це свідчить, наприклад, процес звільнення британських колоній від влади їх метрополії. Колонії отримали свободу, але в обмін зобов'язалися зберегти англійську валюту в грошовому обігу, а в торгівлі з колишньою метрополією не встановлювати митних зборів. Необачна обіцянка колоній обернулася для них повним зубожінням. Отже, вільна світова торгівля сприяє швидкому збагаченню і без того багатих країн і збідненню країн недостатньо економічно розвинених.

Однією із спроб виходу з ситуації стало створення Світової організації торгівлі (СОТ), покликаної балансувати розміри мит для досягнен-

ня справедливої торгівлі у світовому масштабі. Але, на нашу думку, створений механізм є недосконалим (принаймні, для сучасної України, оскільки лише невелика частка вітчизняних підприємств є конкурентоздатними в умовах вільної торгівлі на світовому ринку).

Іншою спробою розв'язати проблему нерівномірності розвитку став Європейський союз, де нерівність покликана компенсуватися не вольовими рішеннями, а економічними заходами, прийнятими за згодою всіх країн-учасниць. В перші роки створення інтеграційного об'єднання це давало потрібний результат. Проте згодом з'явилися проблеми, що не розв'язані до тепер, а саме:

1. Порушилось балансування вигоди, які дає об'єднання. До прикладу, Греція та Іспанія втратили прогнозовані темпи розвитку.

2. Не дало очікуваного ефекту від приєднання до союзу країн Східної Європи. Їх потенціал ЄС використовує повністю, у той час як можливості Євросоюзу на Сході не реалізуються. Знову спрацювало правило, за яким у відкритій економіці виграш отримують найбільш розвинені країни.

З огляду на все вищезазначене, можна заключити, що вступ економічно ослабленої, розірваної внутрішніми суперечностями України до Євросоюзу не виглядає доцільним. Для того, щоб скористатися всіма можливостями інтеграції та уникнути негативних наслідків глобалізації, Україні необхідно провести ключові затребувані суспільством та світовими партнерами реформи, що стабілізують соціально-економічну ситуацію та призведуть до стійкого економічного зростання.

Урум А. Д.
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

ЧИННИКИ ЗРОСТАННЯ БОРГОВОЇ КРИЗИ В УКРАЇНІ

Державний борг – це сума бюджетних дефіцитів, що накопичені за певний проміжок часу. На сьогоднішній день економічний стан Україні переживає складні перетворення внаслідок активного зростання боргових зобов'язань держави перед світовими кредиторами. Так, впродовж 2014 року обсяг державного та гарантованого державою боргу зріс з 584,4 млрд грн (40,2 % ВВП) у 2013 році до 1100,8 млрд грн (70,7 % ВВП) у 2014 році, перетнувши граничний рівень індикатора боргової безпеки держави в 60 % ВВП, а державного боргу – з 480,2 млрд грн